

خاطرات یک فوتبالیست

به بهانه حاشیه‌های ایجاد شده درباره جدایی علی بیروز پرسپولیس و شکایت و شکایت‌کشی این دوازده‌گانه و بعد هم مصاحبه‌های خودشان و وکیل هایشان و... تصمیم گرفتیم برگ‌هایی از خاطرات سال‌های پیش یک فوتبالیست را که متأسفانه (یا خوشبختانه) مسئول هم بوده و در جریان پشت پرده فوتبال کشور قرار داشته است، با هم مرور کنیم.

شنبه: ایش

امروز خبر دادند یکی از بازیکنان اصرار کرده است تا از تیمش دستمزد بیشتری بگیرد. بعضی مدیران تیم هم گفته‌اند چون خوش چشم و ابرو هستی، اوکی. ولی برای اینکه پول بیشتر بدهند، دنبال راهکار گشته و به نتیجه نرسیده‌اند. بهشان یاد دادم که یک الحاقیه به قرارداد اضافه کنند، بعداً هم که گندش درآمد، بگویند «اوا! اینو کی اضافه کرده بوده؟ ایشش!»

یکشنبه: نمک گیر

گویا به همین زودی آن الحاقیه لو رفته است. یکی از پیشکسوتان تیم موضوع را رسانه‌ای کرده است. صدبار به این‌ها گفته بودم که سالی یک بار مسابقات پیشکسوتان ترتیب بدهید تا بیایند و یک جایزه و هدیه و شام و ناهاری بدهید تا نمک‌گیر شوند و دیگر کاری به کارتان نداشته باشند. گوش ندادند. این هم نتیجه‌اش. حالا باید فکر کنیم چطوری سر و ته قضیه را هم بیاوریم.

دوشنبه: شیرینی

موضوع حل شد. تیم و بازیکن از یکدیگر شکایت کردند و خلاص. همین باعث می‌شود که در دادگاه این یکی به آن یکی رضایت بدهد و آن یکی به این یکی و قضیه ختم به خیر شود. فقط این وسط یک پولی به جیب وکلا می‌رود که خب باید شیرینی‌اش را ازشان بگیریم.

سه‌شنبه: سیخ

رای کمیته آمد. کلی سبیل گرو گذاشتم رأیی بدهند که نه این بسوزد، نه آن. باین حال، یک عده این وسط به قول مشهوری‌ها کخ می‌ریزند و دو طرف دعوا را سیخ می‌زنند. برای آن عده که دارم، ولی کمیته هم گل کاشت باین رأی دادنش. طوری بازیکن را جریمه کرده که اگر خلاف بکند، بیشتر سود می‌کند تا ضرر.

چهارشنبه: گل به خونی

یکی نیست جلوی دهن این بازیکن را بگیرد. گفته است من فلان قدر به فلانی شیرینی داده‌ام که الحاقیه را بزند تنگ قرارداد و فیلمش هم موجود است. حالا رسانه‌ها همان را علم کرده‌اند و می‌گویند این نوعی رشوه است. بازیکن هر چند تا جام جهانی را دیده باشد و گل ملی و کلین شیت ملی داشته باشد، باز هم گاهی گل به خودی‌هایی می‌زند که جایش تا سال‌ها می‌سوزد.

پنجشنبه: بینه

فعلاً قرار شد همه دهن‌هایشان را ببندند تا ببینیم چه می‌شود. واقعاً این حجم از فعالیت را در دوران اوج بازی‌ام هم نداشتیم. کیست که قدر بدانند؟

با ختمان
باشگاه
فرهنگی
ورزشی

نه بابا، شیرینی قرارداد جدید!

مبارکه! تغییر کاربری دادین. تالار عروسی کردین؟

صفحه ۴
۲۱ مهر ۱۴۰۳
شماره ۱۱۵

بازی کودکان و تهدید صلح آپارتمانی

فرهنگ شهر وندی
فرهاد ناجی

محققان در راهروهای آرام آپارتمان‌ها و مجتمع‌های مسکونی در سراسر جهان، تهدید بزرگی را کشف کرده‌اند و آن چیزی نیست جز صدای ناهنجار بی‌امان کودکانی که در حیات آپارتمان‌ها بازی می‌کنند. بله، درست شنیدید، خنده، قهقهه، فریاد، داد و بیداد، ناله، گریه و دیگر حس‌های درهم پیچیده بچه‌هایی که از دوران کودکی شان لذت می‌برند، توسط ائتلافی

★ قانون کنترل صدا

از ساکنان ناراضی که آرامش و سکوت روزانه خود را به این نویزهای ایجاد شده ترجیح می‌دهند، تهدیدی بزرگ تلقی شده است.

در پاسخ به این بحران روبه‌رشد، هیئت مدیره و مدیر آپارتمان‌ها و مجتمع‌های مسکونی به اجرای قانون کنترل صدا ملزم هستند که به طور خاص زمان بازی دوران کودکی

را هدف قرار می‌دهد. این قانون، بازی در فضای باز را به ساعت‌های مشخصی محدود می‌کند که به راحتی با برنامه‌های چرت زدن ساکنان سی تا صد سال همسو می‌شود. این قانون همچنین والدین را ملزم می‌کند که فرزندان خود را توجیه و اطمینان حاصل کنند که همه فعالیت‌های مربوط به بازی آن‌ها از قبل تأیید شده و زیر نظارت دقیق انجام می‌شوند.